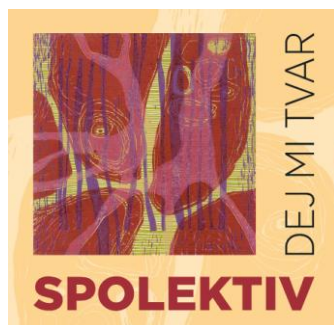


Spolektiv: Dej mi tvar (recenze CD)

Datum vložení: 6. 8. 2016, 08:45

Autor: [Milan Tesař](#)

Rubriky: [Folk](#), [NoKlasik recenze](#)



Jihočeská skupina Spolektiv, vítěz Porty z roku 1993, se po osmnácti letech mlčení vrátila na pódia. Následovalo natočení nového alba s názvem *Dej mi tvar*. Je dokladem, že to Spolektiv se svým návratem myslí vážně a že o něm jistě ještě uslyšíme.

Skupina Spolektiv v roce 1993 vyhrála Portu a o rok později natočila své první a na dlouhou dobu jediné album *...a ticho v sobě*. Krátce po jeho vzniku se však na dlouhých 18 let zcela odmlčela. Nyní je ale zpět, opět úspěšně koncertuje a v prvních měsících roku 2016 natočila své druhé album s názvem *Dej mi tvar*. Jak vyplývá ze stručných, ale velmi cenných poznámek v bookletu CD, skupina desku namíchala z novinek i ze starších, dosud nevydaných písní. A třeba taková skladba *Zloděj* je „pomyslným spojovacím můstkem“ mezi oběma etapami kapely: „Začali jsme na ní pracovat těsně před pauzou a dokončili jsme ji po 18 letech.“ Podobně píseň *Plakala jsi do dlaní* nově zpracovává dvacet let starou inspiraci. A Text písně *Doteky* čekal na zhudebnění osmnáct let, až autor hudby Martin Jančura zapomněl, od koho kdysi slova dostal. Vlastně co píseň, to zajímavý příběh a tyto příběhy společně skládají jednu mozaiku, jeden „tvar“, zprávu o aktuálním stavu této jihočeské skupiny.

Spolektiv se na novém albu představuje ve skvělé formě. Jako by žádná pauza nebyla, jako by jednotliví muzikanti celých těch osmnáct nebo dvacet let objížděli festivaly a zásobovali fanoušky novými a novými písněmi. Starý a nový repertoár se povedlo propojit dokonale, jako by ta někdejší studentská formace vyžrála a dospěla naprosto přirozeně, neskokově. Co si naopak člověk při poslechu nové desky uvědomí, je to, jak se změnila celá folková scéna. V době, kdy Spolektiv vyhrál na Portě (a o pár let dříve), by jeho písně zněly progresivně. Vždyť takový Tonda Vidlák, který střídá několik typů saxofonů, klarinetů a fléten s dechovým syntezátorem, má k typickému folkaři přelomu 80. a 90. let daleko. Dnes jsou to skvěle napsané a pestře zaranžované písně konzervativního stříhu, které svou náladou – a nepátřejme po formální podobnosti, opravdu jde jen o pocit – evokují třeba *Nerez (Zloděj)* nebo *Bílou nemoc*. Formálně tedy Spolektiv zůstává někde na začátku 90. let, je věrný písni s výrazným refrémem (*Lezeš mi na nervy*) a nemá potřebu svou už tak barevnou hudbu okořenit například elektronickými zvuky. Zmíněný dechový syntezátor ve třech písních je jen drobným zpestřením, zdaleka ne tak důležitým jako škála „živých“ dechových nástrojů od sopránové zobcové flétny po basklarinet. Mimochodem dokázal bych si v písních Spolektivu představit klávesy, ale je moc dobře, že je skupina ve své sestavě nemá. Aranže jsou pestré, ale harmonicky nepřekombinované, melodické linky dechů znějí svěže a v kombinaci se dvěma kytarami nebo výjimečně s akordeonem vyplní prostor dostatečně.

Spolektiv není skupina jednoho skladatele a už vůbec ne jednoho textaře. Jednotčím prvkem jsou právě aranže, které i při množství použitých nástrojů a při třech dobrých sólových hlasech působí jednotně. Texty písní jsou většinou solidní. Nepřinášejí žádná překvapivá témata, ale civilně, bez formálních chyb, vyprávějí všední příběhy lidí, kteří už mají něco za sebou, ale doufají, že mnoho dobrého ještě přijde. Jsou to hořké vzpomínkové črty (*Neuvidím*), běžné obrazy dlouholetého vztahu (*Ležeš mi na nervy*), oslava pravdy, ať je jakákoli (*Nalijme si vína*). A opět nezáleží na tom, zda text vznikl v posledních dvou letech nebo dávno předtím. Jen to, co by v podání studentů možná znělo až moc rozumbradovsky, působí v podání zralých pánů a dámy důvěryhodně.

Spolektiv, jak se představuje na své nové desce, může být ozdobou čistě folkových i nadžánrových festivalů. Pochopitelně jej nebudu hledat na přehlídkách alternativní a experimentální hudby, ale třeba na různých městských slavnostech nebo akcích rodinného typu může zdatně konkurovat těm folkovým legendám, které kariéru nepřerušily a dnes těží ze své podstaty. Spolektiv přišel s novým repertoárem a já věřím, že neřekl své poslední slovo.

PS: Mé oblíbené písně jsou *Doteky*, *Raport*, *Nalijme si vína*, *Neuvidím*... Ale celé album stojí za poslech.

Vydavatel: Hudební skupina Spolektiv, z. s.

Rok vydání: 2016

Žánr: folk

Celkový čas: 50:13

www.spolektiv.cz